

JOSEF, POKUS O PORTRÉT ČLOVĚKA
(JOSEF, AN ATTEMPT AT A PORTRAIT OF A MAN)

by

Dora Kaprálová

Autor: Dora Kaprálová
Režisér: Petr Mančal a Dora Kaprálová
Redaktor / Dramaturg: Brit Jensen
Zvuková a technická realizace: Roman Špála
Produkce: Dan Moravec
Stopáž v minutách: 25:25
Název stanice, která pořad odvysílala: Český rozhlas Dvojka
Překladatel: Halka Varhaníková

Author: Tereza Reichová
Direction: Petr Mančal a Dora Kaprálová
Dramaturge: Brit Jensen
Sound and technical execution: Roman Špála
Production: Dan Moravec
Footage: 25:25
Station: Czech Radio Dvojka
Translator: Halka Varhaníková

JOSEF: - BUS LINE DRIVER: Prokop Holoubek
DORA: Dora Kaprálová
DESPERATE DRIVER and DRIVER 1: Luboš Veselý
JOSEF CHLAPEC: Tom Kocí
OLD WOMEN ON THE BUS:
woman 1: Radka Fiedlerová
woman 2: Zuzana Slavíková
woman 3: Vlasta Peterková
BUS drivers:
driver 2: Dušan Sitek
driver 3: Jiří Vyorálek
HOMELESS MAN: Josef Polášek
MAXÍK: Samuel Budiman
CHILD 1: Antonin Holoubek
OTHER CHARACTERS: LIFE, DESPERATION, HOPE, THE CITY OF BRNO
MUSIC : FRIEDERICK CHOPIN - PIANO - SPRING WALTZ
BUS MUSIC

Josef is a prophet of the bus driver guild.
Serious and boyish, concentrated and unruly.
Josef is separated from passengers by a glass pane.
He says most drivers are happy about that. He's not.
Josef, the bus is a temple.
Josef likes to talk to people.
While driving from one terminus to another.

“As if that which is not going to come is to come at any moment”

SYNOPSIS

Josef, pokus o portrét člověka

Josef je obyčejný řidič brněnské autobusové linky a současně neobyčejný člověk. Žije se smrtelnou nemocí, autistickými dětmi a vírou v člověka. Josef je hrdina, kterého bychom si na ulici nevšimli.

Veristický portrét muže natočený během dvou dnů trávených v autobusové lince s Josefem, při jízdě z konečné na konečnou. Z konečné na konečnou Josefovým životem a životy nás všech.

Pořad se žánrově nachází na pomezí mezi rozhlasovým dokumentem a rozhlasovou hrou.

Josef, an Attempt at a Portrait of a Man

Josef is an ordinary bus driver in Brno and, at the same time, an extraordinary man. He lives with a deadly disease, autistic children and faith in man. Josef is a hero one would never notice on the street.

A veristic portrait of a man recorded over two days spent on the bus with Josef on his route from one terminal to the other. From one terminal to the other through Josef's life and the lives of us all.

Genre-wise, the programme is on the boundary between a radio documentary and a radio play.

Ranní hluk ulice

Dora

Vozovna Slatina – na znamení. Zóna 101.

Dora: Řidiče Josefa jsem potkala před osmi lety. Žiju v Berlíně a mé rodné Brno v Berlíně chybí, dokonce i s autobusy, dokonce s těmi nejdivnějšími linkami, které jedou kolem čističky odpadních vod a městské spalovny...

Hudba

Dora: a to je autobus 49 třeba, Josefova linka.

Ranní hluk ulice

Dora: Nevíte, jestli nastoupí Josef Prokeš, řidič autobusu?

Řidič: Josef tady nebude, toho střídám já.

Dora: Josef mě požádal o přátelství. Na facebooku. Neznala jsem ho, odklikla jsem ho.
Odklikni a leť.
Josefovou trasou.

Morning street noise

Dora

Slatina Depot– request stop. Zone 101.

Dora: I met driver Josef eight years ago.

I live in Berlin and I miss my hometown of Brno in Brno, including its buses, including the weirdest bus lines that go past the sewage works and the incineration plant...

Music

Dora: and that's for example bus 49, Josef's line.

Morning street noise

Dora: Do you know whether Josef Prokeš, the bus driver is going to get on?

Driver: Josef is not going to be here, I'm driving.

Dora: Josef asked me for friendship. On facebook. I didn't know him, I accepted.
Accept and go.
Along Josef's bus line.

Z konečné na konečnou.

JOSEF CHLAPEC (čte) : Už můžu jo? ....Na mé práci ani na mně samotném mi nepřijde fakt vůbec nic takového, co by stálo za tuto Vaši práci. Možná se mýlím. Možná vidím svoji práci nudně monotónně jen já a budu Vámi sám překvapený. Ale spíš Vás plete těch několik málo střípků...

Hudba

Josef (navazuje a čte) :.... které mohou vypadat úsměvně a zajímavě, ale jen pokud se vytrhnou z celkového obrazu. Proto neříkám ne, byť si myslím, že takové dokumenty by měly vznikat o inspirativních lidech a ne těch, kteří se hodí spíš pro výstrahu... Jako já...

Dora: Josef. Pokus o portrét člověka.

Hudba

Josef : Jsem Josef Prokeš, řidič autobusu, je mi 45 let. Mám ženu a dvě děti.

Dora: Jednoho dne napsal Josef na facebook, že má leukémii. A potom, že už zase řídí autobus. Ulevilo se mi. Od té doby mě Josefovy statusy provází. Zvykla jsem si na ně, jako si zvykne na čištění zubů. Jako si cestující zvyknou na jízdní řád.

Dora:JOSEFOVA TVÁŘ

Jízda a hluk autobusu

Hlášení: Zastávka psychiatrická nemocnice

Stará žena 1: Tak to je špatný.

From one terminus to the next.

JOSEF BOY (reading) : Ready? ....I don't think there is anything worth your work neither in my job nor in me. Maybe I'm wrong. Maybe it's only me who sees my work as boring and monotonous and you'll surprise me. But you might just be mistaken by the few fragments...

Music

Josef (continues reading) :.... that might look funny and interesting, but only if you detach them from the whole picture. That's why I don't say no, even though I think documentaries should be made about inspiring people and not those who can work more as a deterrent... Like me...

Dora: Josef. An attempt at a portrait.

Music

Josef : I'm Josef Prokeš, a bus driver, I'm 45. I have a wife and two kids.

Dora: One day Josef wrote on facebook that he's got leukaemia. And then that he's driving the bus again. I felt relieved. Since then Josef statuses have become part of my life. I've got used to them like we get used to brushing our teeth. Like passengers get used to timetables.

Dora: JOSEF'S FACE

The ride and noise of a bus

Announcement: Bus stop - Psychiatric hospital

Old woman 1: That's bad.

Stará žena 2: Musijou čekat na někoho.

Příští zastávka, Jiránkova.

Dora: Na ulici bych si Josefa nevšimla. Není ani malý, ani velký, ani hezký, ani ošklivý, na ulici bych Josefa minula.

Jízda a hluk autobusu

Hlášení: Zastávka Obřany sídliště, konečná snice, prosíme cestující aby vystoupili....

Hudba

Dora: ....a vstoupili do Josefova dětství....

Dora: JOSEFOVO DĚTSTVÍ

Josef: Jako všichni kluci jsem chtěl být popelářem a pak jsem hodně chtěl být jako táta. Táta byl tesař.
Naši se rozvedli, a můj táta byl tesař-
Oni se brali hrozně mladí a táta měl problémy s tím, že nechodil dom, chodil víc po hospodách.... tak to bylo pro mamku neunosný, a mamka nikdy nebyla diplomat....mamka taky ne.
Tak to bylo rychle, že se s ním rozvedla...můj táta je trochu slaboch, a nikdy se o mě moc nezajímal...no, je to smutnej příběh.
Já jsem vyrůstal jen s mámou a ta si našla nového přítele a mí dva bratři jsou z druhého manželství.

Jízda a hluk autobusu

Žena 1: Ahoj Maxiku, jdeš ze školky...pojd já ti dám ručku.

Old woman 2: They must be waiting for someone.

Next stop, Jiráňkova.

Dora: I wouldn't notice Josef in the street. He's not short, nor tall, nor handsome, nor ugly, I'd pass Josef by in the street.

The ride and noise of a bus

Announcement: Bus stop - Obřany estate, terminus, please, exit the bus....

Music

Dora: ....and enter into Josef's childhood....

Dora: JOSEF'S CHILDHOOD

Josef: Like every boy I wanted to be a dustman and then I wanted to be like dad. My dad was a carpenter.

My parents got divorced, and my dad was a carpenter-

They married really young and dad's problem was that he didn't go home, he went to pubs more.... it was not acceptable for my mum and dad was never a diplomat... mum neither.

It went quick and she got a divorce... my dad is a little weak and he was never really interested in me... it's a sad story.

I grew up with my mum and she found a new boyfriend and my two brothers are from her second marriage.

The ride and noise of a bus

Woman 1: Hi Maxik, going home from kindergarten...hold my hand.

Žena 2: Maxi, sedni si nebo se chytني.

Maxík: Ne, já stejně jako na skatebordu.

Žena 2: Maxi chytني se, chytني se...

Maxík: Pani podivejte...támhle.

Dora: Co tam je?

Maxík: Zákaz vos.

Dora: Tam nejsou vosy, tam je pneumatika.

Maxík: Jak se jmenujete pani?

Dora: Dora, jak se jmenuješ ty?

Maxík: Max....Já znám Doru.

Žena 1: Čau čau Maxi.

Žena 2: Nashledanou.

Maxík: Nashledanou.

Josef: Moje máma byla věřící, ale ne praktikující, k víře jsem se dostal přes svého kamoše Pavla, v osmdesátých letech....byl to můj kamarád a raubíř, vynikal v páce a piškvorkách...a to mě otevřelo noveج svět lidí, kteří v té době měli ideály a za něčím šli. Byla to farnost na starém Brně, tam byla spousta mladých kaplanů, kteří dost aktivně pro mládež... třeba jeden bývalý brankář Baníku Ostrava.

Jízda a hluk autobusu

Woman 2: Max, sit down or hold onto something.

Maxík: No, it's like on skateboard.

Woman 2: Max, hold, hold something...

Maxík: Look... over there.

Dora: What is it?

Maxík: Ban on wasps.

Dora: That's not wasps, it's a tyre.

Maxík: What's your name?

Dora: Dora, and what's your name?

Maxík: Max....I know a Dora.

Woman 1: Bye bye, Max.

Woman 2: Bye.

Maxík: Good bye.

Josef: My mum was a believer, but not practicing, I came across faith through my friend Pavel in the 1980s... he was my friend, a rascal, he was good at arm wrestling and noughts and crosses... it opened a new world of people who had ideals at the time, they had a goal. The parish was in Old Brno, there were many young chaplains who were active for the youth... for example one former goalie from Baník Ostrava.

The ride and noise of a bus

Dora: JOSEFŮV SVĚT ZA VOLANTEM

Hlášení: Příští zastávka: Dělnický dům

Josef: Tak tady jedeme kolem brněnské ostudy... co je bývalá židovská továrna, nechali z toho udělat ruinu, kdykoliv kolem toho jedu, tak mě až bolí srdce...

Hlášení: Zastávka Proškovo náměstí

Josef: Proškovo náměstí... Tady mě občas nastupuje jedna paní, která vždycky přijde a ptá se mě, kolik je na světě zatáček. Od ní už teda vím, že je to levá a pravá, s tou se člověk vždycky rád vidím...

Teď pojedeme kolem místa, kde je ubytovna pro místní Romy... kde mají nekřesťanský nájmy. Mám pocit, že to vlastní ruskojazyčná mafie, jsou tam problémoví Romové, I když teda já s nimi žádné problémyn nemám...

Hlášení: zastávka špačkova, tarifní zóna 100.

Josef: Na zastávce Špačkova jsem se zase seznámil s velmi sympatickým člověkem... Je to pán, který jezdí na invalidním vozíku... a těším se, až spolu půjdeme na pivo, už jsme dlouho nebyli.

Dora: Do autobusu nastupuje kolega řidič a starší muž, bezdomovec.

Hlášení: Příští zastávka Bělohorská, zastávka je na znamení-

Dora: JOSEF'S WORLD BEHIND THE STEERING WHEEL

Announcement: Next stop: Workers' House

Josef: We're going past Brno's disgrace... it's a former Jewish factory, they let it fall to ruin. Every time I go past it, my heart aches...

Announcement: Bus stop - Proškovo square

Josef: Proškovo square... Sometimes a lady gets on here who always comes and asks me how many road bends there are in the world. I already know from her that it's the left and the right. I always like to see her...

Now we're going to go past the Roma housing with exorbitant rent. I think it's owned by Russian-speaking mafia, there are problematic Romani people, even though I don't have any problems with them...

Announcement: Bus stop - Špačkova, tariff zone 100.

Josef: At the Špačkova stop I met a very friendly man... He's on a wheel chair... I'm looking forward to going out for a beer with him, we haven't been for a while.

Dora: A driver colleague and an older, homeless man get on the bus.

Announcement: Next stop - Bělohorská, request stop -

Josef: To je hrozný, myslím, že autobus se musí každou chvíli rozpadnout...

Dora :... říká Josef, zatímco za sklem jeho kabinky se odehrává docela jiný děj:

Ridič 2: Fuj, smradochu !

Bezdomovec: Komu tykáte? To je jen mrtvolný pach. Sem utek hrobníkovi z lopaty...

Ridič 2 : Sviňo smradlavá, vypadni. ... Fuj. Kanálník jeden.

Hudba

Dora: JOSEF A VŮNĚ

Josef: Když někdo zapáchá, měl bych ho vyhodit, nám kladli na srdce...že musíme. To jsem ze začátku dělal.... ale pak máte takovej blbej pocit, to ho strašně ponížíte....navíc vnímání zápachu je strašně subjektivní.

A já nemám objektivní měřidlo, abych změřil: tento člověk smrdí.

Dora: ANEKDOTY ŘIDIČŮ

Cinknutí facebooku

JOSEF Prokeš:

Josef Prokeš, cítí se pobaveně.

Syn se ptá otce: „Tati, vyzná se babička v automatických převodovkách?“

„Ne.“

„A dieselovým motorům rozumí?“

„Ne.“

„Tak proč jí ukazují v televizi, jak leží pod autobusem?“

Josef: It's bad, I think the bus must fall apart at any moment...

Dora :... says Josef, while a completely different situation unrolls outside the glass pane of his cabin:

Driver 2: Yuck, you stink !

Homeless man: Who are you talking to? It's just a cadaverous smell. I managed to cheat death...

Driver 2 : You stinky bastard, get out.... Yuck, what a sewer dweller.

Music

Dora: JOSEF AND SMELLS

Josef: When someone smells bad I should throw them out, we've been told...that we must. I did it at the beginning... but then you feel bad, you humiliate him... besides the perception of smell is very subjective.

And I don't have an objective measure to say: this person stinks.

Dora: DRIVERS' JOKES

facebook ding

JOSEF Prokeš:

Josef Prokeš, feeling amused.

A son asks his father: "Dad, does granny know something about automatic gearbox?"

"No"

"And she knows something about diesel engines?"

"No."

"So why do they show her on TV lying under a bus?"

Jízda a hluk autobusu

Řidič 1: Baba nastoupila do autobusu 77 a že hledá Sun Clinics a tam babka zezadu, to já vím to je na ulici Schodová.

Řidič 2: Tyjo, včera tam byla nehoda

Řidič 3: Včera byl vůbec dobrej den

Řidič 1: Chlapci, tak příjemnou fachu

Řidič 3: Pozdravuj tatu, tatu pozdravuj

Řidič 2: Ty myslíš Bambulku? ten je mrtvej.

Řidič 3: Toho znám jenom z vyprávění

řidič 2: Byl vybornej chlap, se říká, že tlustí lidi sou klidasi
Když něco uvařil, tak borci měli jazyky okolo hlavy. (smích)

Hlášení: zastávka družstěvní kombinát

Dora: JOSEF A ZOUFALÝ ŘIDIČ

Zoufalý řidič: Tak vzhledem k tomu, že nás holka připravila o barák, nevím, kam pujdeme, nalítla podvodnici, kunda!
Sem říkal, dávej si na to pozor...v katastru to bylo zanesený už 25. března. Kunda...
A pak teprv můžem dělat něco s právníkem, ne... no ne já jsem to říkal tenkrát ...že je to zhovadilost. ty vole, kunda!

Hudba

The ride and noise of a bus

Driver 1: A hag got on bus 77 saying she's looking for Sun Clinic and a granny from the back says, I know, it's on Schodová street.

Driver 2: Oh, that's where the accident was yesterday.

Driver 3: Yesterday was a fantastic day.

Driver 1: Guys, have a good shift.

Driver 3: Say hallo to your dad, hi to your dad.

Driver 2: You mean Bambulka? He's dead.

Driver 3: I've only heard others talk about him.

Driver 2: He was a great guy, they say fat people are calm. When he cooked something, men were smacking their lips. (laughter)

Announcement: Bus stop - Coop processing works

Dora: JOSEF AND THE DESPERATE DRIVER

Desperate driver: Since our daughter made us lose our house, I have no idea where we're going to go, she was tricked by a con artist, the cunt! I said, watch out... they put it in the cadastre on the 25th March. Cunt... Only then can we do something with a lawyer... I said it back then... that it's bonkers. Fucking hell, the cunt!

Music

Dora: Postarší řidič právě mluví na konečné Slatina s řidičem Josefem. Je šest hodin ráno, vychází slunce. Josef lamentaci přikyvuje. Odjíždíme.

Jízda a hluk autobusu

Dora: řidič dál stojí ve vozovně Slatina.
Stojí, kouří, vyčkává...
Jako by to, co nikdy nepřijde,
mělo přijít každou chvíli.

Josef: Já už jsem ho ráno potkal a my se většinou zdravíme..On je jinak usměvavej....
Nebyl jsem si jistej, že chyba nebyla na mé straně, přišel o barák, tak to asi není nejšťastnější období.
Prožil dost peklo v životě, jemu uhořel syn.

Dora: Uhořel???

Josef: No, uhořel. Hráli si v depu v odstavném vlaku a tam se dotkl vedení a tam umřel od jednosměrného proudu. Shořel na trolej.
Vím, že jinak je obětavej dědeček...

Dora: JOSEFOVA ÚNAVA

Jízda a hluk autobusu

Stará žena 1: Ještě půjdeš, Miladko, i na druhý oko?

Stará žena 3: Když už jsem se na to dala. Mně začíná zákal.

Stará žena 1: A můžeš číst?

Stará žena 3: No s brejlama.

Dora: An older driver is talking to Josef at the terminus Slatina. It's six in the morning, the sun is rising. Josef nods to the lament. We drive off.

The ride and noise of a bus

Dora: the driver is still standing at the Slatina depot. Standing, smoking, waiting... As if whatever is never going to come, should come at any moment.

Josef: I met him in the morning already and we usually greet each other. He is usually cheerful... I wasn't sure that the mistake was mine, he lost his house, so it's not the happiest of times. He's had a hell of a life, his son died in a fire.

Dora: Died in a fire???

Josef: Yeah, died in a fire. They played in a shunted train and he touched a power line and died from the direct current. He was burnt to death. I know that he's a devoted granddad otherwise...

Dora: JOSEF'S TIREDNESS

The ride and noise of a bus

Old woman 1: Will you get the other eye done too, Milada?

Old woman 3: Since I've started with it. I've got a cataract.

Old woman 1: And can you read?

Old woman 3: With glasses.

Stará žena 1: Tak seš dobra !
Já půjdu taky... až to bude nutné...

Jízda a hluk autobusu

Josef: Když bývám po šichtě hodně unavený, tak přijedu dom a potkám souseda a je pro mě problém ho aji pozdravit dobrý večer, mimiku obličeje nedokážu kolikrát ani ukočírovat, pro mě je to vysloveně jazykolam.

Josef: drbý vcčr...drbbryýýý včer.....

Dora: JOSEFOVA ÚZKOST

Jízda a hluk autobusu

Jiná stará žena : Zima je -
Sem si to vyšlápla,
za oknem bylo teplo a venku zima-

Zakašlání

Jiná stará žena Je mě hanba si ju,
čepici,
dát na hlavu.

Hlášení: Úzká

Josef: No. Úzko mě bylo asi po svatbě.
Krátce po svatbě, když mě diagnostikovali leukémií ...to bylo hodně těžký období, než jsem pochopil, že se s tím dá žít.
Mám chronickou leukémií, akorát, když nabydou

Old woman 1: Good for you!
I'll go as well... when it's necessary...

The ride and noise of a bus

Josef: When I'm really tired after the shift, I get home and meet a neighbour, I have a problem to even greet him good evening, sometimes I can't even handle the facial expression, it's a tongue twister.

Josef: drbý vcčr...drbbbrýýý včer.....(Good evening)

Dora: JOSEF'S ANXIETY

The ride and noise of a bus

Another old woman: It's freezing -
I've gone out,
it was warm behind the window and it's cold outside-

Coughing

Another old woman: I feel ashamed,
to put the hat
on my head.

Announcement: Úzká (in Czech meaning narrow/anxious)

Josef: I felt anxious after my wedding.
Soon after my wedding I was diagnosed with leukaemia... it was a really hard time before I realised you can live with it.

rakovinové buňky, musíte na chemo, jednou za čas musím na chemo, a jsem půl, třičtvrtě roku na neschopence...
...vlastně už to mám od roku 2006, v červnu jsme měli svatbu a v září mě to diagnostikovali.
No a teďka vím, že se s tím dá žít, a proto o tom někdy mluvím na facebooku, prostě aby věděli lidi, že to není konečná ....

Jízda a hluk autobusu

Jiná žena 2: Důchod mám deset tisíc, a z čeho mám platit léky?

Jiná žena 3: Já tu svoju vilku prodám, manžel mi říkal před smrtí, prodej to.

Bych se udřela k smrti -

Já to prodám a koupím si novejš barák v Modřicích.

Já su hrozně nemocná, ještě rok dva a jdu za manželem....

Monika mi říká, budeš tady bydlet sto let, maminko, tam je ti osmdesát stromů...

...Shodila sem patnáct kilo, už tam ani nedolezu...

Tři zájemci, tři sou jistí.

Jiná žena 1 zastávka na znamení

Tak se mějte, naschle.

Jiná žena 2: Naschle...

Dora: : JOSEFOVO VYKOUPENÍ

Babička: Jedls rybu, Matoušku, byla dobrá?

Vnuk: Jo... Přidával jsem si.

I have chronic leukaemia, when the cancer cells overtake, I need to go for chemo, then I'm on sick leave for six or nine months...
...I've had it since 2006, we married in June and they diagnosed it in September.

Now I know you can live with it and that's why sometimes talk about it on facebook so that people know that it's not the end stop....

The ride and noise of a bus

Another woman 2: My pension is ten thousand, how can I pay for the medication?

Another woman 3: I'll sell the house, my husband said, before he died, sell it.

I'd toil myself to death -

I'll sell it and buy a new house in Modřice.

I'm really ill, a year or two and I'll follow my husband....

Monika tells me, you'll be here till a hundred, mother, there are eighty trees there...

...I've lost fifteen kilos, I can't even go there...

Three people interested, three are for sure.

Another woman 1 a request stop

Take care and bye.

Another woman 2: Bye...

Dora: : JOSEF'S REDEMPTION

Granny: Did you eat the fish, Matouš? Was it good?

Grandson: Yeah... I had a second helping.

Babička: A komu jsi řekl: vole??

Hudba

Josef: Určitě je jednodušší žít život podle jízdnicích řádů, ale tak je důležitý se od toho oprostit, od závislosti a lpění a ulpívání na jízdnicím řádu v životě...

Je to až někdy smutný, že normalizace se nezastavila...nejde ji ukončit vnějším projevem,...a v tom zbytku a v podstatným jsme pořád znormalizovanou společností, a ta která chce jízdnicí řád.... To je specifikum asi všech postkomunistických zemí...

Dora: JOSEFŮV STRACH

Josef: Krize v Evropě je veliká, co si budem nalhávat, a čím dál víc rostou hlasy těch populistických stran. A těch, co mají jednoduché odpovědi na složité otázky. Z toho jde mráz po zádech, jak dokázali vyšinutí jedinci zfanatizovat velký národy -

Hudba

- jako byli
Němci a Rusové. ....

Dora: JOSEFOVY DĚTI

Facebookoví cinknutí

JOSEF STARÝ ::
Josef Prokeš -
cítí se vyčerpaně
cítí se zmateně

Granny: And who did you call an “ass”??

Music

Josef: It's definitely easier to live your life according to timetables, but it's important to free yourself from it, from the dependence on and clinging to the timetable of life...

It's sad in a way that normalisation hasn't ended... you can't end it by an outside expression... in the rest, in the fundamental we're still a normalised society that requires a timetable....
That's a specific thing for all post-communist countries...

Dora: JOSEF'S FEAR

Josef: The crisis in Europe is big, we don't need to lie to ourselves, and votes for populist parties are growing. And for those who have simple answers to complex questions. It makes one shiver how deranged individuals could turn large nations into fanatics-

Music

- such as Germans and Russians. ....

Dora: JOSEF'S CHILDREN

Facebook ding

JOSEF OLD ::
Josef Prokeš -
feeling tired
feeling confused

cítí se pobaveně
cítí se zamyšleně
cítí se smutně
radši o tom nemluvit.

Hudba

Josef: Dcera má sedm a kluk má pět.

Když bylo dceři dva a půl let, tak velmi rychle se začala učit první slova a zvuky, jak dělá které zvíře a pak najednou přišel velký regres. Všechno zapoměla, a začalo peklo.

V noci řvala a trhala povlečení...

U syna to bylo jiný, tam nebyl takovej zvrát, ale u dcery to probíhalo takto.

Pak nám doporučili psychologa, a jemu se to začalo jevit na autismus. A pak nás přesměrovali na ranou péči, a později dcera dostala medikaci a to jí fakt hodně pomohlo...

Ona má i ty stavy... třeba dlouho nedokázala poznat, když se jí děti

vysmívaly, a to nepoznala, to přišla za mnou, a že děti maj radost - mně to jako rodiče strašně bolelo.

Hlas řidiče Josefa v autobuse: Změna jízdního řádu

Josef: V momentě, kdy máte autistické děti, tak ztratíte dost přátel se zdravýma dětma, protože nemají pro ty vaše pochopení.

U kluka je to složitější, ten dosud nemluví, tomu je pět let, řekne papa a ahoj, ani máma ani táta neřekne...

On nemá tu potřebu, no a psychiatři říkají, že tam není mentální retardace, až se ta

řeč spraví – on strašně rád odkoukává, co dělá Klárka-

Je to takový smutný no, sem se těšil, že když budeme mít děti, tak jim něco předáme, ze

feeling amused
feeling thoughtful
feeling sad
better not talk about it

Music

Josef: My daughter is seven and my son is five.
When my daughter was two and a half, she quickly started to learn first words and sounds animals make and then suddenly there was a big regress. She forgot everything and the purgatory started. She screamed at night and tore bed linen...
With my son it was different, there was not such a turn, but it was like this with my daughter.
Then they recommended a psychologist and he thought it looked like autism. Then they sent us to early care and later my daughter was given medication and it really helped her a lot...

She has moments... for example for a long time she couldn't tell when children were laughing at her, she couldn't tell and she came to me saying the children were happy and it really hurt me as her parent.

Josef's voice in the bus: Change of bus route

Josef: When you have autistic children, you lose a lot of friends with healthy kids because they don't tolerate your children.

It's more difficult with my son, he still can't speak, he's five and he can say bye bye and hi, but not mama or daddy...
He doesn't have the need, the psychiatrists say he's not mentally retarded, when his speech improves – he loves to copy what Klárka does -

sebe.... Já mám docela rád třeba literaturu a klasickou hudbu a to se fakt autistovi strašně špatně předává, ten komunikační problém je obrovskéj...

Ale říkám, teď mě strašně nabíjí dcera, mám z ní obrovskou radost, supr je, že se i ptá, třeba nerozumí v té pohádce emocím, a pochopí to racionálně... protože slova oba chápou, jen nedokáží číst ten kontext, a zvláště vůbec to, co je transcendentní...

Dora: JOSEFOVA MEDITACE

Josef:...když mě někdo vytočí, někdy třeba i zmatkuju takhle běžně v životě, ale to řízení na mě působí naopak. Na silnici jsem naprosto v klidu, možná je to l lety, co jezdím - pro mě je to řízení naprosto automatický, já nad tím nepřemýšlím, to je jako bych šel.

Facebookové cinknutí

Josef Prokeš (chlapek):

Navštívil jsem kamaráda.

Plechového,

Rozervaného,

raněného.

Před vraty zavřenými

jako ty moje

před nimiž stojíš ty

a tvoje bolest.

Facebook cinknutí

It's sad, I was looking forward to having children, handing something from us over to them... For example I quite like literature, classical music and it's really difficult to hand over to an autistic child, the communication barrier is huge...

But as I say, my daughter really gives me hope, she makes me really happy, it's great she asks questions, she doesn't understand the emotions in a story, but she gets the rational story... because they both understand words, they just can't read the context and especially not transcendental things ...

Dora: JOSEF'S MEDITATION

Josef:...when someone makes me mad, sometimes I panic a little in normal life, but driving has the opposite effect on me. On the road I'm totally calm, maybe it's because of the number of years I've been driving – for me driving is completely automatic, I don't think about it, it's like walking.

Facebook ding

Josef Prokeš (boy):

I've visited a friend.

Tin,

Ragged,

hurt.

In front of the gate closed

like mine

where you are standing

and your pain.

Facebook ding

Dora: JOSEFOVA NADĚJE

Dora: Jezdíte podle jízdního řádu?

Josef: Velmi málo kdy, vyjíždím, a vyrazím podle jízdního řádu a pak už se většinou s jízdním řádem začínám dost neshodovat.

Dora : Potřebujeme jízdní řády?

Josef: Tak.... Asi nejsou od věci...určitě nejsou od věci...je to nějaká kotva...

Dora: A je desatero jízdní řád?

Josef: Tak určitě, ale spíš bych ho přirovnal k silničním pravidlům, protože když to není dodrženo, tK, ŽE JO může dojít ke karambolům.....spíš bych TO přirovnal to desatero k těm psaným a nepsaným, mezi které řadím, že si občas dáme přednost, když vidíme, že dotyčný odněkud může vycouvat, když už nemůže dál....

Dora: A Je pro vás autobus chrám?

Josef: Tak autobus je pro mě...pro mě je to hlavně o svobodě. ...

Dora: Přejel jste někdy zastávku?

Josef: Určitě...vždycky je to v nějaké chvíli kdy se zamyslím, a nesouvisí to s prací...

Dora: Přejel jste někdy zvíře?

Josef:... Abych pravdu řekl, tak nejvíc jsem myslel na jednoho pejska. Byl jsem na polském přechodě. Stál jsem v řadě a čekal jsem v kamionu na odbavení... tehdy tam začalo pobíhat štěně malého pejska, a já jsem otevřel kabinu a chvíli jsem si s ním hrál.

Dora: JOSEF'S HOPE

Dora: Do you follow the timetable?

Josef: Very rarely. I set out according to the timetable and then I start to diverge.

Dora : Do we need timetables?

Josef: Well.... They're probably not a bad thing...They're definitely not a bad thing...it's an anchor...

Dora: Are the ten commandments a timetable?

Josef: For sure, but I'd compare it rather to traffic regulation, because when you don't stick to them there can be collisions.....I'd compare the ten commandments to the written and unwritten rules which include giving way to one another sometimes when we see that someone can't back out from somewhere, when they can't go on....

Dora: Is the bus a temple for you?

Josef: For me the bus is... it's primarily about freedom. ...

Dora: Have you ever forgotten to stop at a bus stop?

Josef: Sure...it happens at moments when I think of something and it's not related to work...

Dora: Have you ever run across an animal?

Josef:...To be frank I most thought about one doggie. I was at the Polish border. I was waiting in line in a lorry, waiting for clearance... a puppy started running around and I opened the cab and played with it for a while.

A věděl JSEM, že si ho nemůžu vzít dovnitř... kvůli hygieně jsem si ho nevzal. Pak slyším skřípot brzd a zavytí.
Dodneška to slyším, jako výtku svědomí, že jsem až příliš podlehl pravidlům toho řádu.

Dora: Kolik je na světě zatáček?

Josef: Už vím, dvě. Levá a pravá.

Dora : Kolik je na světě otázek?

Josef: Jejda.... Možná taky dvě. Příjemné a nepříjemné...

Dora: Kolik jste měl zastávek v životě?

Josef: ...Dost, Dost...Někdy mně připadá, že můj život se nevyvíjel moc v linii, ale občas to byly zastávky, A ty přesměrovaly můj život jinam, při té jízdě.

Dora : Měl jste někdy zastávku na znamení?

Josef : Jo určitě....měl... tak žejo, náhlé setkání v životě, včetně třeba
seznámení s mojí ženou, to sou zastávky, které si člověk nenaplánujete.
Nejvíc mě mrzí ty zastávky, které jsem projel, kdy jsem nezastavil.
Když mě někdo oslovil a chtěl, abych s ním zůstal... a já jsem s ním nezůstal.

Facebook cinknutí

Dora: Milý Josefe,
Byla to s Vámi hezká zastávka v mém rodném Brně..
A jízda taky. Děkuju.

Hudba

I knew I couldn't take it inside... because of regulations I didn't take it in. Then I heard the sound of brakes and a yelp. I still hear it as a reproach of my conscience that I adhered to the rules too much.

Dora: How many road bends are there in the world?

Josef: I know now, two. The left and the right.

Dora : How many questions are there in the world?

Josef: Oh.... Maybe also two. Pleasant and unpleasant...

Dora: How many stops have you had in your life?

Josef: ...A lot, a lot... Sometimes I feel my life hasn't progressed in a straight line, but sometimes there were stops and they redirected my life to a different direction during the ride.

Dora : Have you ever had a request stop?

Josef : Sure... I had... like sudden encounters in life for example meeting my wife, those are stops you can't plan. I'm most sorry about the stops I missed, when I didn't stop. When someone approached me and wanted me to stay... and I didn't.

Facebook ding

Dora: Dear Josef,
It was a lovely stop in my native Brno.
And the ride too. Thank you.

Music

Dora: Věřím, že až vaše děti vyrostou, porozumí.
I když jsou to auťulínci, jak jim nežně říkáte.

Porozumí jednoho dne vašemu životu.

.
. .
.

Dora: Těšíte se na konečnou?

Josef : Jo. Těším se, že si konečně oddechnu.

Dora: Haló pane řidiči, máte vodu v chladiči?

Josef : Ano ano, myslím, že mám vodu v chladiči.

Hudba, autobus odjíždí

K O N E C

Dora: I believe that when your children grow up, they will understand.

Although they are auties, as you call them gently.

One day they will understand your life.

.
. .
.

Dora: Are you looking forward to the terminus?

Josef : Yeah. I'm looking forward to having a rest.

Dora: Do the wheels on your bus go round and round?

Josef : Yes yes, they go round and round.

Music, the bus is leaving

T H E E N D